

relser i forhold til den nuværende ramme. Regeringen har forpligtet sig til at komme med et udspil inden den 1. marts 1999, og vi vil se med stor forventning på det udspil og håber ikke, Det Radikale Venstre får stor indflydelse på det udspil, regeringen skal komme med.

Endelig er der jo i kanten af de egentlige finanslovparagraffer indgået aftale om en arbejdsmarkedsreform på baggrund af aftalen mellem arbejdsmarkedets parter. Vi har støttet en række af de ændringer, som har været til diskussion, og den aftale, der er indgået på baggrund af aftalen mellem arbejdsmarkedets parter, er faktisk ganske fornuftig.

Så kommer jeg til et område, som fortjener nogen opmærksomhed, men desværre ikke ud fra den positive vinkel, og det er selvfølgelig den sygehusaftale, som er indeholdt i finanslovaftalen. Må jeg godt understrege, som jeg har sagt tidligere under debatten, at Dansk Folkeparti ikke ser den indgåede aftale for sygehuse som noget som helst gennembrud i retning af kortere ventelister i den grad, som man burde kunne forvente. Det har været nævnt tidligere, og jeg vil også nævne igen, at det forslag til vedtagelse, som blev vedtaget af et enigt Folketing tilbage i oktober måned, begyndte således:

»Idet Folketinget konstaterer, at sygehusventetiderne skal nedbringes, opfordres regeringen til inden nytår at fremsætte forslag, der sikrer en reel behandlingsgaranti.

Garantien skal omfatte et maksimum for, hvor lang tid en borger skal vente på at få behandling . . .«

Den vedtagelse er ikke gennemført med det, der er foreslået i finansloven. Hvis man vil påstå, at vedtagelsen er gennemført, som hr. Jan Petersen gjorde tidligere i debatten, kan vi i hvert fald konstatere som et minimum, at man ikke er gået ét skridt videre end det, vedtagelsen forudsatte, regeringen skulle gøre. Det, jeg selvfølgelig er ude efter her, er, at for Dansk Folkeparti at se har Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti intet fået igennem i form af et bedre sygehusvæsen i den aftale, der nu foreligger, i forhold til det, regeringen var forpligtet til at leve op til med den vedtagelse, Folketinget traf i oktober.

Vi støtter naturligvis i Dansk Folkeparti ethvert skridt i retning af at få ventelisterne nedbragt, i retning af at give den syge medborger en egentlig behandlingsgaranti og i retning af, at den syge borger får vished for, at når man

står i den situation, at man har behov for hjælp, jamen så er hjælpen også at få, og selvfølgelig støtter vi også en udmøntning af vedtagelsen. Men i en forhandling, hvor det drejer sig om at give og tage, må man forvente, at der også er nogle, der får noget, og hvis ikke der er nogen, der har fået noget i den aftale, der er indgået, i forhold til det, regeringen skulle leve op til, kan vi altså konstatere, at der er nogle, der ikke har gjort arbejdet særlig godt. Vi synes, det er ærgerligt, at en mulighed for virkelig at få gjort noget ved ventelisteproblematikken er forpasset.

Må jeg også minde om, at der er nævnt fire områder i aftalen, fire konkrete områder inden for livstruende sygdomme, hvor garantien skal gælde i løbet af 1999. Men på netop de fire områder, man har udvalgt, har amterne ikke store problemer i dag med at overholde de udmeldte retningslinjer fra Sundhedsstyrelsen med hensyn til ventetider. Det vil sige, at man har valgt lige præcis de områder ud, hvor der i dag ikke er de store problemer, men dér, hvor der er store problemer med ventetidsspørgsmålet, har man ikke gjort det fornødne.

Hvis der er nogen, der får lyst til at lave et selvstudium af ventetider, har Sundhedsministeriet en glimrende hjemmeside, hvor man kan gå ind og præcist se de forskellige ventetider. Hvis man vil gøre sig ulejligheden som deltager i finanslovforhandlingerne, kan man se, hvor problemerne virkelig er store med hensyn til ventetider, og så stille krav til regeringen om, at på de områder, hvor ventelisterne virkelig er problematiske, skal der også gøres en ekstra indsats. Vi føler i Dansk Folkeparti, at den indsats ikke har været tilstrækkelig, og vi mener, at den aftale, der er indgået på området, måske kun lige lever op til det, der i forvejen var en forpligtelse for regeringen, men ikke gør noget som helst yderligere ved spørgsmålet.

Så er der i finanslovaftalen en række uafklarede spørgsmål, og vi venter i spænding på, hvordan i alverden det egentlig kan gå til, at man nu stemmer om en finanslov, hvor der i virkeligheden er mange uafklarede spørgsmål, som Folketinget først ser, efter at vi har trykket på knapperne her i dag.

Et af spørgsmålene, som regeringen godt nok har sagt, at vi kommer til at se noget på – og det glæder vi os til – er selvfølgelig spørgsmålet om invaliditetsydelse for de 65-66-årige. Vi har fået et løfte om, at der kommer et eller andet på området, men mig bekendt er der endnu ikke